

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
11 У. 168/22 (2018)
28.01.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Вере Маринковић, председника већа, Ксеније Ивановић и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Милицом Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужила А.А. и Б.Б., обе из ..., ... број ..., поднетој против Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења XXI-05 број 351.1-24/2013 од 25.02.2013. године, у извршењу одлуке Уставног суда Уж. 7875/2015 од 06.09.2018. године, уз учешће заинтересованих лица В.В. и Г.Г., обојице из ..., ... број ..., које заступа Страјин Лапчевић, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића број 12, у правној ствари грађевинској, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.01.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектора за другостепени управни поступак, XXI-05 број 351.1-24/2013 од 25.02.2013. године и предмет ВРАЋА туженом органу на поновно одлучивање.

II ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованих лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Пресудом Управног суда 25 У. 1653/13 од 02.10.2015. године, одбијена је тужба тужила изјављена против решења Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектора за другостепени управни поступак XXI-05 број 351.1-24/2013 од 25.02.2013. године. Овим решењем уважена је жалба тужила и наложено Одељењу за грађевинске и комуналне послове

Градске општине Савски венац у Београду да у року од 30 дана од дана пријема тог решења поступи по решењу туженог 05 број: 351.1-338/2012 од 27.09.2012. године и донесе одговарајући акт.

Против наведене пресуде А.А. је изјавила Уставном суду уставну жалбу. Одлуком Уставног суда Уж. 7875/2015 од 06.09.2018. године, тачком 1. усвојена је уставна жалба А.А. и утврђено да је пресудом Управног суда У. 1653/13 од 02. октобра 2015. године, повређено право подносиоце уставне жалбе на правично суђење, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Тачком 2. одлуке поништена је пресуда Управног суда У. 1653/13 од 02. октобра 2015. године, и одређено да ће исти суд донети нову одлуку о тужби подносиоце уставне жалбе поднетој против решења Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектора за другостепени управни поступак XXI-05 број 351.1-24/2013 од 25.02.2013. године. Тачком 3. одлуке усвојена је уставна жалба А.А. и утврђено да је у поступку који се води пред Одељењем за грађевинске и комуналне послове Градске општине Савски венац у Београду у предмету број 351-903/2009-III-01 повређено право подносиоце уставне жалбе на суђење у разумном року, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Тачком 4. одлуке наложено је Одељењу за грађевинске и комуналне послове Градске општине Савски венац у Београду да предузме све мере како би се поступак из тачке 1. окончао у најкраћем року.

Према образложењу одлуке Уставног суда, оспореном пресудом подносиоцу уставне жалбе повређена су права на правично суђење из члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Уставни суд је, полазећи од чињеничног стања утврђеног у поступку који је претходио уставној жалби утврдио да решењем Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектор за другостепени управни поступак XXI-05 број 351.1-24/2013 од 25.02.2013. године, није одлучено о захтеву подносиоце уставне жалбе који је опредељен као предлог за понављање поступка окончаног решењем од 16. октобра 2008. године, већ је тим актом уважена жалба и наложено првостепеном органу да донесе одговарајући акт. Полазећи од наведеног Уставни суд је ценио да подносиоце уставне жалбе у управном спору који је окончан оспореном пресудом није пружена судска заштита која је тражена због "ћутања управе", будући да суд није наложио надлежном органу да донесе решење, нити је својом пресудом непосредно решио управну ствар.

У тужби поднетој овом суду 04.02.2013. године, тужиље су навеле да су тужбу поднеле против туженог због ћутања по њиховој жалби од 22.11.2012. године. У тужби наводе да је тужени, у извршењу налога из пресуде Управног суда 21 У.4/11 од 13.06.2012. године, донео решење XXI-05 број: 351.1-338/2012 од 27.09.2012. године, којим је поништио закључак првостепеног органа број: 351-903/2009-III-01 од 28.01.2010. године и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и нову одлуку. Међутим, како првостепени орган није поново одлучио у законском року, а ни касније, поднеле су жалбу преко првостепеног органа дана 22.11.2012. године, коју тужени није решио, ни по њиховој ургенцији од 22.01.2013. године, са којих разлога подносе тужбу због ћутања администрације. У тужби истичу да су искључиви земљишно-књижни власници дворишне зграде у Београду у ул. ... број ..., на кат.парц.бр. ... КО Савски венац, са којом се граничи кат.парц. ... КО Савски венац у ул. ... бр. ... и то са јужне стране, целом својом дужином. На тој катастарској парцели заинтересована лица су изградила кућу спратности По+П+2, спољних габарита 20,62 x

7,5 м бруто површине надземних етажа П-509,30 м² са укупно 6 станова и са паркинг местима и помоћним просторијама у подруму на основу одобрења за изградњу Одељења за грађевинске и комуналне послове ГО Савски венац број: 351-593/2008 од 16.10.2008. године. За наведени објекат тужиле наводе да радови нису изведени према одобрењу за изградњу нити је идејни пројекат усаглашен са актом о урбанистичким условима, нити је употребна дозвола усаглашена са овом документацијом. Са изнетог предлажу да се одреди извођење доказа вештачењем преко вештака грађевинске струке на наводе о неусаглашености изведених радова и пројектне документације, у чему су у тужби изнети детаљни разлози.

Изјашњавајући се по налогу суда из решења 6 У.бр.1653/13 од 29.04.2013. године, у вези са решењем туженог XXI-05 број: 351.1-24/2013 од 25.02.2013. године, тужиле су поднеском од 29.05.2013. године, навеле да донетим актом нису задовољне и да тужбу проширују на новодонети акт. У поднеску су, између осталог навеле да новодонетим решењем нису задовољне јер другостепени орган није извео све потребне доказе које су тужиле предложиле, нити је ускладио идејни и главни пројекат са датим урбанистичким условима, нити је то наложио првостепеном органу. Предложиле су да суд донесе пресуду сходно одредбама члана 41., 42. став 3., чл. 43., 45. и чл. 70. Закона о управним споровима.

Тужени орган изјашњавајући се на наводе тужбе, у одговору на тужбу од 12.07.2013. године, оспорио је ову у целини, те је остајући код разлога оспореног решења предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересована лица, преко пуномоћника, Страјина Лапчевића, адвоката из Београда, Трг Николе Пашића бр. 12, у одговору на тужбу од 21.09.2015. године изјаснили су се на наводе тужбе, тако што су ове оспорили и предложили да суд тужбу одбаци или одбије као неосновану, и тужилу обавезе да заинтересованим лицима надокнади трошкове целокупног поступка. Пре свега је наведено да поднета тужба није благовремена и да је неуредна, јер се на основу ове не може утврдити шта тужиле тачно оспоравају, као и у чему се огледа њихов правни интерес за подношење ове тужбе. У одговору је посебно наведено да су заинтересована лица власници старог објекта, који је њихова очевина, на кат. прац. бр. ... КО Савски венац, те да су се као инвеститори обратили надлежној служби Општине Савски венац за добијање одобрења за изградњу новог објекта у складу са урбанистичким условима. На основу таквог затхева, добили су одобрење за изградњу, а након завршетка изградње, дозволу за употребу грађевинског објекта, које је правноснажно 12.04.2010. године, с тим да је извршен и технички преглед изведених радова. Осим тога, за наведени објекат, увиђајем на лицу места грађевински инспектор је утврдио да су радови изведени у складу са овереном техничком документацијом и добијеним одобрењем за изградњу. По окончању тог поступка, заинтересована лица су извршила укњижбу изграђеног објекта у катастру непокретности, чиме се потврђује да је све урађено у складу са пројектном документацијом и одобрењем за изградњу. Са изнетог, сматрају да тужиле немају легитимацију за учешће у поступку у којем су тужиоци остварили своје право као инвеститори објекта. Сматрају да учешће у поступку, осим заинтересованих лица има једино надлежна Градска општина Савски венац, Одељење за грађевинске и стамбене послове. У одговору је указано и на то да заинтересована лица сматрају да је подношење тужбе уперено на покушај тужилца да без икаквог основа осујете и отежају изградњу објекта заинтересованих лица.

Поступајући у извршењу одлуке Уставног суда, Управни суд је одржао

успмену јавну расправу дана 28.01.2022. године у присуству тужиље А.А. и пуномоћника заинтересованих лица и одсуству уредно позваног туженог органа и Б.Б., сагласно одредби члана 38. став 1. и став 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09).

Тужиља А.А. је у речи на усменој јавној расправи остала при наводима поднете тужбе и постављеном тужбеном захтеву.

Пуномоћник заинтересованих лица у речи на усменој јавној расправи је изјавио да остаје при одговору на тужбу. Предлаже да суд тужбу одбаци или одбије. Трошкове управног спора је тражио на име састава тужбе за два лица износ од 24.500,00 динара и за заступање два лица на одржаној усменој јавној расправи износ од 27.000,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, списка ове управне ствари и речи са усмене расправе, те имајући у виду изнето правно схватање Уставног суда, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према разлозима образложења оспореног решења и стања у списима ове правне ствари произлази да су тужиље непосредно туженом органу дана 22.01.2013. године, поднеле жалбу због ћутања првостепеног органа Одељења за грађевинске и комуналне послове Градске општине Савски венац у Београду, односно непоступања по жалби именованих поднетој првостепеном органу дана 22.11.2012. године под бројем 351-583/12. Поступајући по жалби тужени орган је актом од 23.01.2013. године затражио извештај од првостепеног органа, у смислу одредбе члана 236. Закона о општем управном поступку, о разлозима непоступања по решењу. Како је решењем туженог органа од 27.09.2012. године, наложено првостепеном органу да понови поступак и донесе нову одлуку по жалби тужиља од 22.11.2012. године, а првостепени орган није поступио по налогу из тог решења, нити је доставио изјашњење у вези са налогом туженог од 23.01.2013. године, тужени орган је оценио да су испуњени услови из члана 236. став 1. Закона о општем управном поступку, за доношење одлуке као у диспозитиву решења.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужиље основано тужбом указују да је оспореним решењем повређен закон на њихову штету. По оцени суда, тужени није поступио по члану 236. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” број 30/10), иако се у уводу и образложењу решења позвао на ову одредбу којом је прописано да ако је жалбу изјавила странка зато што првостепени орган није донео решење у прописаном року (члан 208. став 2), другостепени орган ће тражити да му првостепени орган саопшти разлоге због којих решење није донесено у року. Ако нађе да решење није донесено у року из оправданих разлога, или због кривице странке, одредиће првостепеном органу рок за доношење решења, који не може бити дужи од једног месеца. Ако разлози због којих решење није донесено у року нису оправдани, другостепени орган ће тражити да му првостепени орган достави списе предмета (став 1). Ако другостепени орган може решити управну ствар према списима предмета, донеће своје решење, а ако не може, сам ће спровести поступак и својим решењем решити управну ствар. Изузетно, ако другостепени орган нађе да ће поступак брже и економичније спровести првостепени орган, наложиће да то учини и да му прикупљене податке достави у одређеном року, после чега ће сам решити управну ствар. Такво

решење је коначно (став 2).

Из оспореног решења произлази да је тужени, поступајући по жалби тужиља због ћутања првостепеног органа и недоношења решења по њиховој жалби са позивом на одредбу члана 236. став 1. Закона о општем управном поступку, донео решење којим је наложио првостепеном органу да у року од 30 дана од дана пријема решења поступи по решењу Секретаријата од 27.09.2012. године. Међутим, како је поступак пред туженим покренут због ћутања управе, те како првостепени орган према оцени туженог на захтев туженог није саопштио разлоге због којих није донео решење у року, то је тужени, сагласно одредби члана 236. став 2. Закона о општем управном поступку, којим је уређено поступање другостепеног органа по жалби када првостепено решење није донето у предвиђеном року, био дужан да сам спроведе поступак и својим решењем реши управну ствар. Како тужени орган није поступио на наведени начин, учинио је битне повреде правила поступка. Услед наведеног, Управни суд налази да су оспореним решењем учињене повреде правила поступања које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиља, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени орган везан примедбама суда изнетим у овој пресуди, у складу са одредбом члана 69. став 2. истог закона.

Суд је одбио захтев заинтересованих лица за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на њихов успех у овом управном спору, па је, применом одредбе 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.01.2022. године, 11 У 168/22 (18)

Записничар
Милица Јовановић, с.р.

Председник већа- судија
Вера Маринковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС